

малки, той е толкова премъдръ, а ние сме толкова прости, та за това не трѣбе да ся надѣваме да знаемъ много за Него. Нѣкога казувашь, че не разумѣваши нѣща, които ти казувамъ, и нѣща, които азъ правѣ; защото си только малко дѣте. Увѣрявамъ тя обаче, че ще ги разумѣешъ като порастешь. Така не можемъ да знаемъ сега много за Бога. Ако го обычаме, и ако го слушаме ще идемъ на небо-то, като умремъ, и тамъ души-ты ни ще познаѣшъ повече за Бога; и онъя нѣща, щото сѫ мѫчни, ще ни станатъ лесновразумителни.

И. Не е странно, мамо, и чудно, че с мѫчино да разумѣемъ много нѣща за Бога. Мѫчино разумѣвамъ и само-то му бываніе. Прилично ли е на наше-то, мамо?

М. Споредъ нѣкои нѣща имаме малка приличность съ него, Иванчо; но тѣло нѣма той. Сичкий е душа. Той е онай великъ Духъ, който създаде тебе и всички-ты человѣци по свѣтъ-тъ, и животны-ты, и птицы-ты, и малки-ты животинки, и всички-ты новосаденія и землїж-тѫ, и сълнце-то, и мѣсецъ-тъ и звѣзды-ты; и той промышлява и има грыжъ за всички-ты нѣща, колкото е създалъ, и управлява всички-ты сѫщества, и одушевленни и бездушни.

И. Колко великъ трѣбе да е Богъ, мамо, който дѣйствува и прави всички-ты тия нѣща! Но неразумѣвамъ какъ Богъ нѣма тѣло. Ако нѣма тѣло, нѣма нито очи, а като